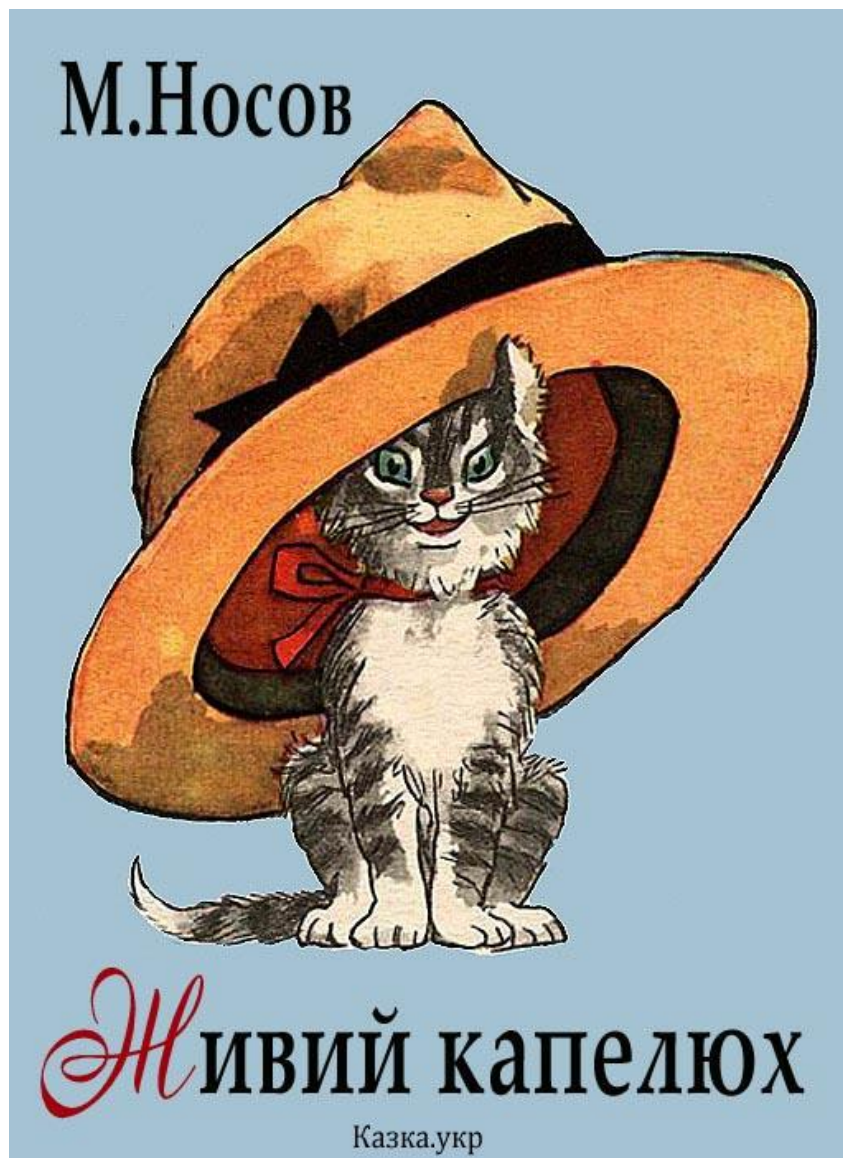

Казка.укр - дитячі книги з малюнками
українською мовою онлайн

М.Носов

Живий капелюх

Переклад українською – Валерія Воробйова

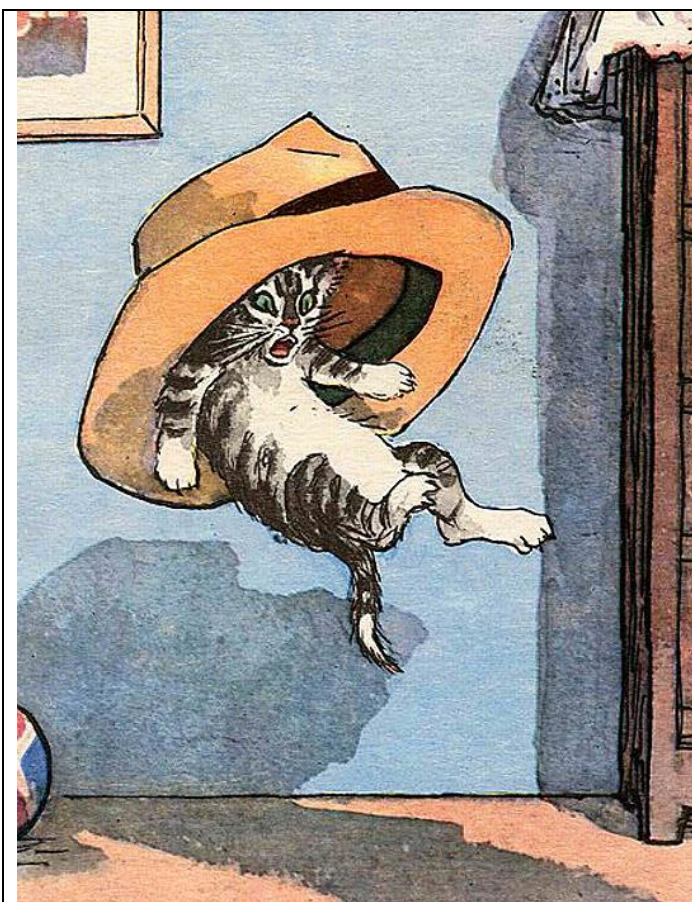
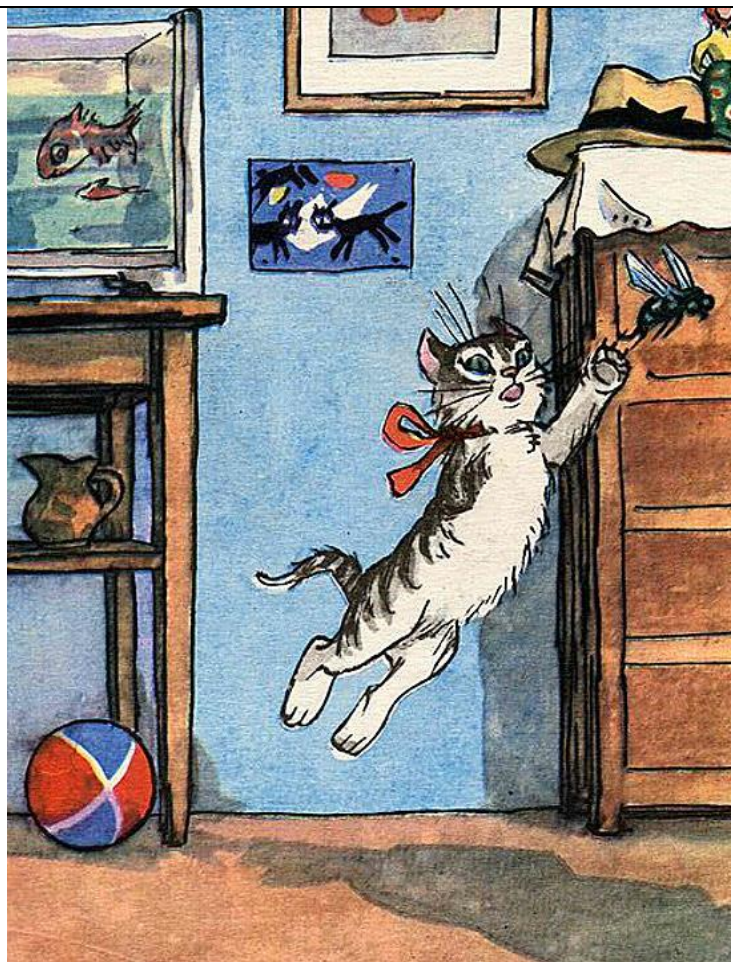
Сайт: [Казка.укр](http://казка.укр) - Дитячі книги з малюнками українською мовою

Ілюстрації – І.Семенов

Кіт Васько сидів на підлозі біля комода і ловив мух. А на комоді, на самісінькому краю, лежав капелюх.

І от Васько помітив, що одна муха сіла на капелюх. Він як підстрибне – і вчепився пазурами за капелюх. Капелюх зісковзнув з комода, Васько зірвався і як полетить на підлогу!

А капелюх – шльоп! – і накрив його зверху.

А капелюх – шльоп! – і накрив його зверху.

А в кімнаті сиділи Володя і Вадик. Вони розмальовували картинки і не бачили, як Васько потрапив під капелюх. Вони тільки почули, як позаду щось гепнулося – впало на підлогу.

Володя обернувся і помітив на підлозі біля комода капелюх. Він підійшов, нахилився, хотів підняти капелюх та раптом як заверещить:

– Ай-ай-ай! – і кинувся вбік.

– Ти чого? – питає Вадик.

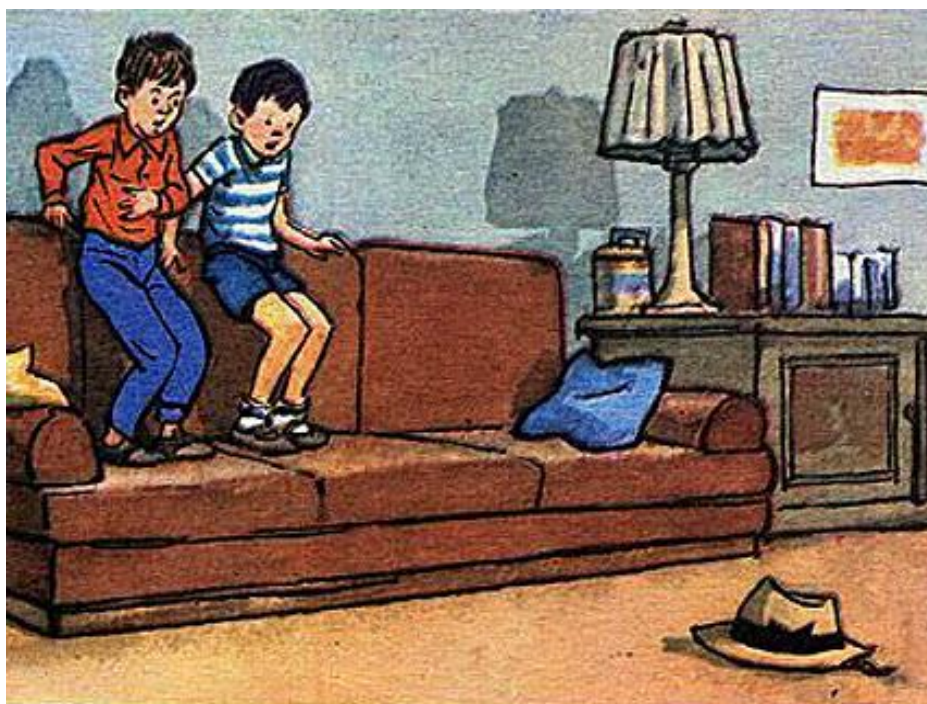
– Він жи-жи-вий!

– Хто живий?

– Ка-ка-пе-пелюх.

– Що ти! Хіба капелюхи бувають живі?

– По-по-дивися сам.

Вадик підійшов ближче і почав розглядати капелюх. Раптом капелюх поповз прямісінько на нього. Він як заверещить:

– Ай! – і стриб на диван.

Володя – за ним.

Капелюх виповз на середину кімнати і зупинився. Хлопці дивляться на нього і тремтять від страху. Тут капелюх повернувся і поповз до дивана.

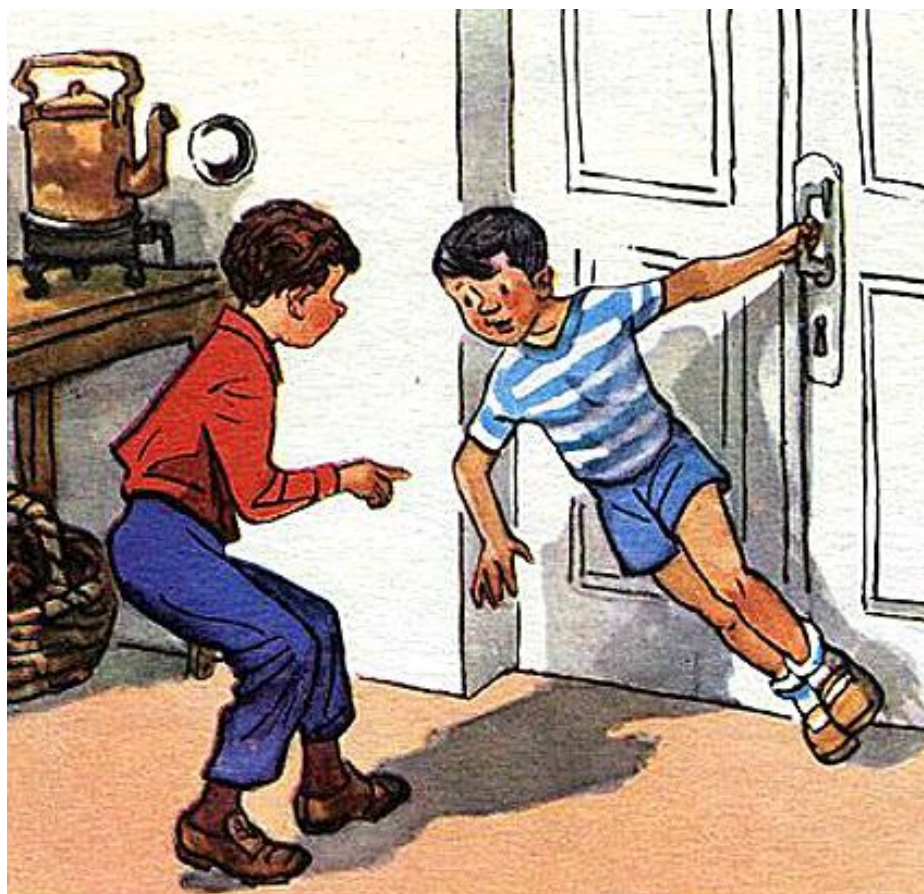
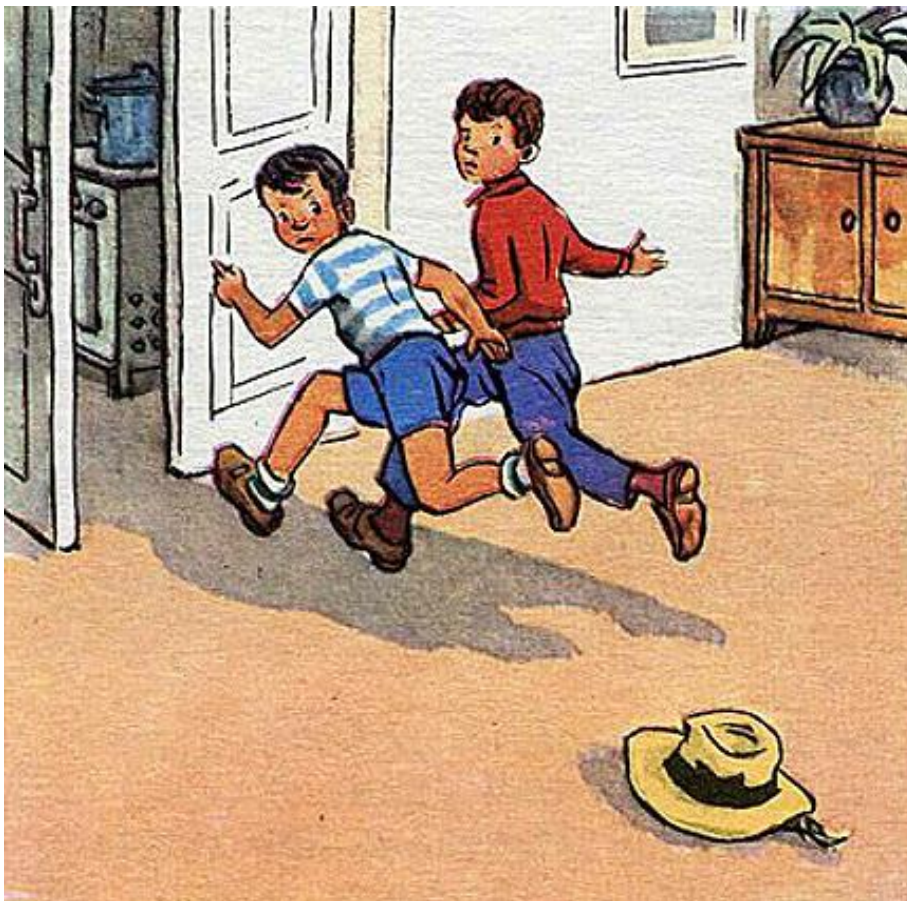
– Ай! Ой! – заверещали хлопці.

Зістрибнули з дивана – і мерщій з кімнати.

Прибігли на кухню і двері за собою зачинили.

– Я п-пі-ду! – каже Володя.

– Куди?

– Піду до себе додому.

– Чому?

– Капелюха бо-бо-боюся. Я вперше бачу, щоб капелюх по кімнаті ходив.

– А може, його хтось за мотузку смикає?

– Ну, піди подивися.

– Ходімо разом. Я візьму кочергу. Якщо він до нас полізе, я його кочергою стукну.

– Зачекай, я теж

кочергу візьму.

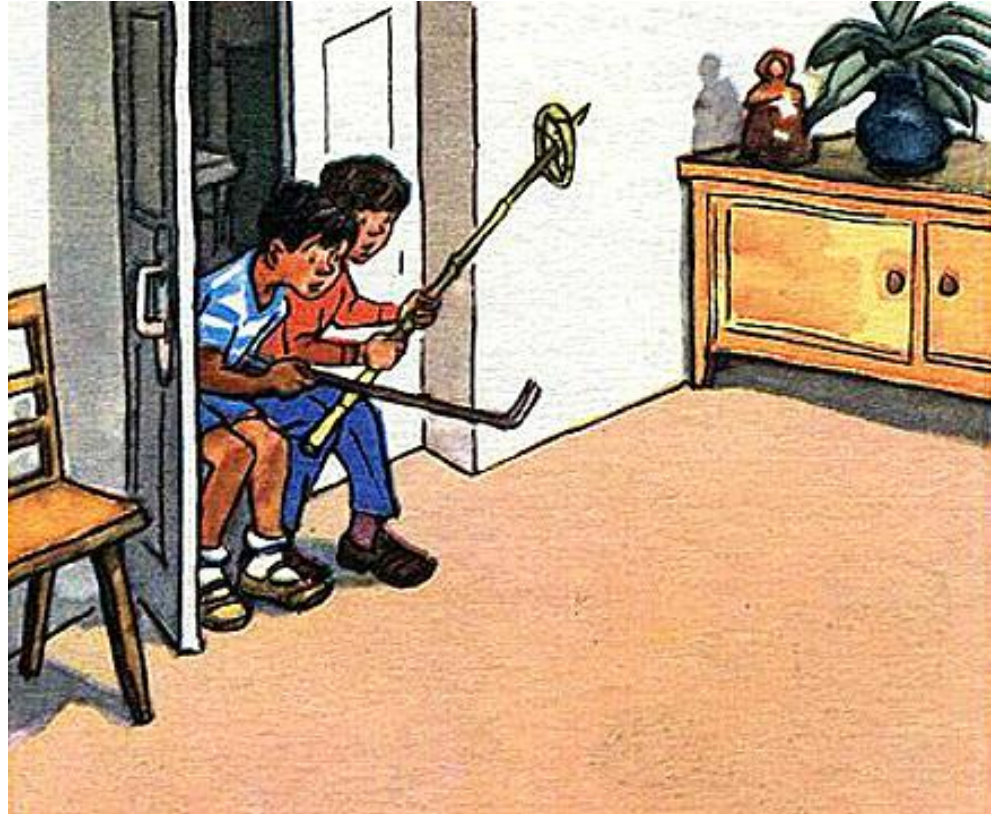
– Та в нас другої кочерги немає.

– Ну, я візьму лижну палицю.

Вони взяли кочергу і лижну палицю, відчинили двері і зазирнули до кімнати.

– Де ж він? – питає Вадик.

– Он там, біля столу.

– Зараз я його як трісну кочергою! – каже Вадик. – Нехай тільки підлізе ближче.

Але капелюх лежав біля столу і не рухався.

– Ага, злякався! – зраділи хлопці. – Боїться лізти до нас.

– Зараз я його злякаю, – сказав Вадик.

Він почав стукати по підлозі кочергою і вигукувати:

– Гей ти, капелюх!

Але капелюх навіть не поворухнувся.

– Давай наберемо картоплі й будемо в нього картоплею кидати, – запропонував Володя.

Вони пішли на кухню, набрали з кошика картоплі й почали жбурляти нею в капелюх. Жбурляли, жбурляли, нарешті Вадик влучив.

Капелюх як підстрибне вгору!

– Няв! – закричало щось.

Дивляться, з-під капелюха показався сірий хвіст, потім лапа, а потім і сам кіт вистрибнув.

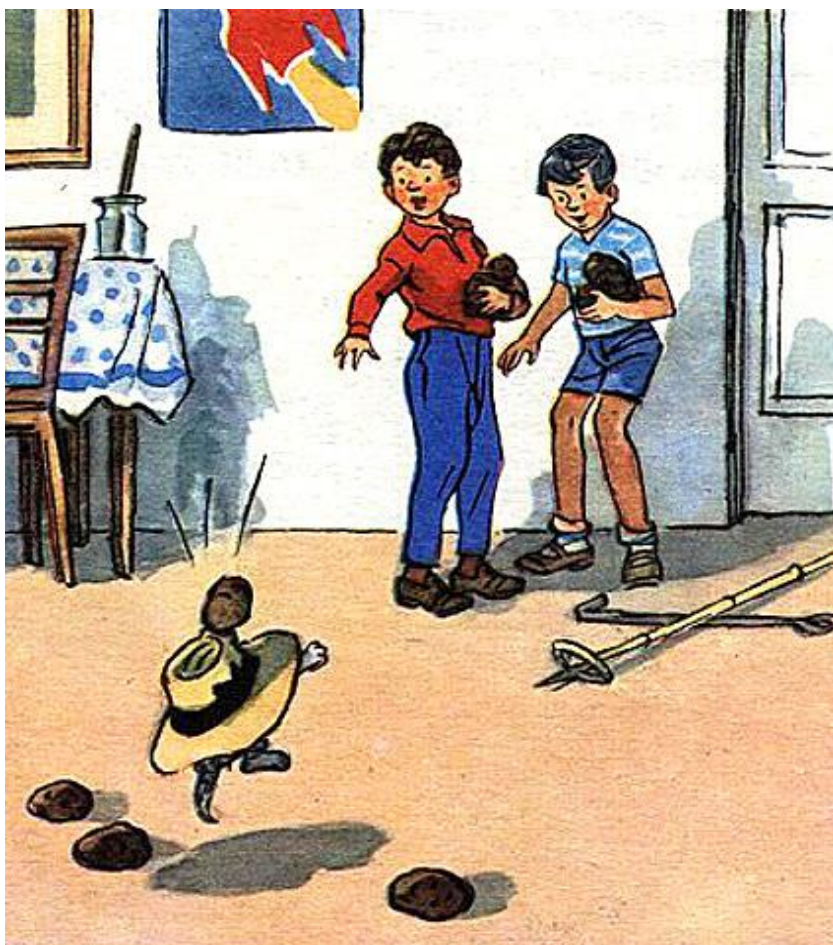
– Васько! – зраділи хлопці.

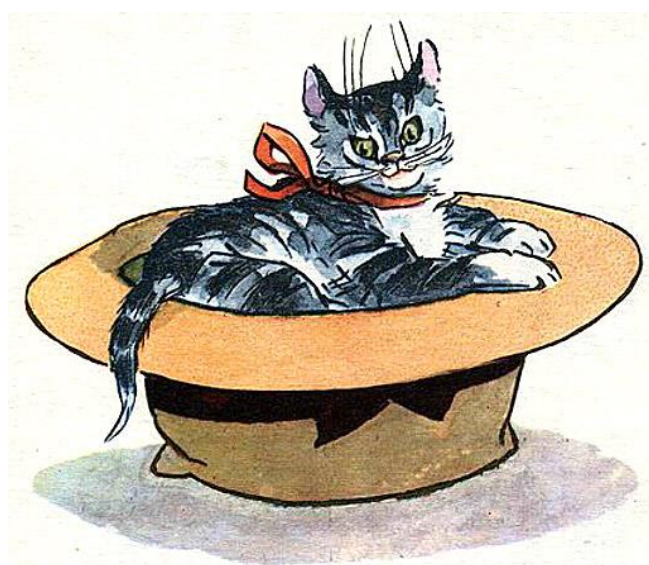
– Мабуть, він сидів на підлозі, а капелюх на нього з комода впав, – здогадався Володя.

Вадик схопив Васька і давай його обіймати:

– Васько, дорогенький, як же ти під капелюх потрапив?

Але Васько нічого не відповів. Він тільки пирхав і мружився від сонячного світла.

Дякуємо, що скачали книгу на сайті [Казка.укр](http://казка.укр) – дитячі книги з малюнками Українською мовою онлайн.

Бібліотека [Казка.укр](http://казка.укр) регулярно поповнюється. Завітайте та читайте!